

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

2. VELIKONOČNA - BELA NEDELJA - 7. april 2024

Nedelja Božjega usmiljenja

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Francka in Jože Saje

Ponedeljek: 8. 4. 2024

Maksim in Timotej, mučenca

Ob 18.30: + Martina Bertoncelej, obletna

Torek: 9. 4. 2024

Maksim Aleksandrijski, škof

Ob 18.30: + Frančiška in Franc Golob ter + Gabrijela Benko

Sreda: 10. 4. 2024

Ezekijel, prerok

Ob 7.00: za pokojne Hrenove iz Ponikev

Četrtek: 11. 4. 2024

Stanislav, škof, mučenec

Ob 18.30: + Marija Černič, obletna, po namenu Jaka Okorna

Petek: 12. 4. 2024

Julij I., papež

Ob 18.30: + Julij Božič, ob rojstnem dnevu, + Jožefa Mehle in + Igor Zvoljenk

Sobota: 13. 4. 2024

Ida, redovnica

Ob 18.30: pokojni Štrcnarjevi iz Preske

3. VELIKONOČNA NEDELJA - 14. april 2024

Tiburcij, Valerijan, Maksim, mučenci

Začetek tedna molitve za duhovne poklice

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Alojzija Debevc, obletna ter + Tone in Franc Debevc

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 7. do 14. aprila 2024

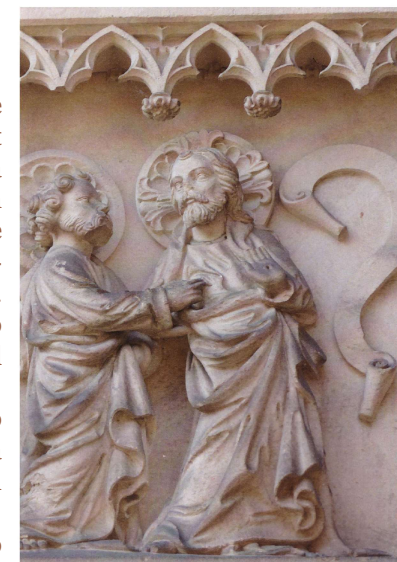
Ostaja velik vprašaj?

Véliki petek, Jezusova smrt na križu vse postavi pod vprašaj. In ker je bila ta smrt nedvomno resnična, je bila in je Velika noč za mnoge tako vprašljiva, nad velikonočnim praznikom stoji ogromen vprašaj. Kakor ga je srednjeveški kamnosek - morda nezavedno - postavil poleg Jezusa in Tomaža kot okrasek. Kaj naj storim spričo tako velikih vprašanj o življenju in smrti, o tem, kdo sem, da bi mogel odgovoriti. In vprašanje je naslovljeno na nas: če več ne vprašujemo o vstajenju, če smo vero v vstajenje dali na stran, ker nas zelo presega ali je oddaljena, ali je potem Jezus zaman umrl in tudi vstal? Smemo spraševati in dvomiti!

Vprašanja, nevera, dvom - vsa poročila o vstajenju pripovedujejo o tem: o prestrašenosti žena pri grobu in o neveri učencev. In o Tomaževem dvomu. Ta nam dovoljuje, da smemo dvomiti. In vendar smo povabljeni, da se srečamo z Jezusom. Smemo dvomiti, ne smemo pa pri tem izgubiti vere izpred oči. Da bi na koncu dvoma lahko kakor Tomaž verovali in priznali: **Moj Gospod in moj Bog!**

Kako to gre? Tomaž je lahko svoj dvom povedal Jezusu in svojo vero prijemljivo preizkusil. Na naši Veliki noči je malo tega, kar bi lahko otipali, videli, prijeli v roke. Niti praznega groba nimamo več, samo sporočilo, da je Jezus ob zori, brez očitvidcev, vstal. Ostaja torej velik vprašaj?

Eno lahko storim: poiščem sledi Vstalega v mojem lastnem življenju. Smemo verjeti, da Jezus do danes dela znamenja, da bi mi lahko verovali. V srečanjih s **pričami** vstajenjske vere do danes, z dogodki, naravo, pri bogoslužju ali v molitvi. Ko v temnih urah spet najdem malo podpore; ko v žalosti izkusim upanje. Učenci so spoznali Jezusa po njegovih ranah; morda je tudi v našem življenju tako, da ravno v trenutkih, v katerih smo ranjeni, Božjo bližino posebej izkusimo.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

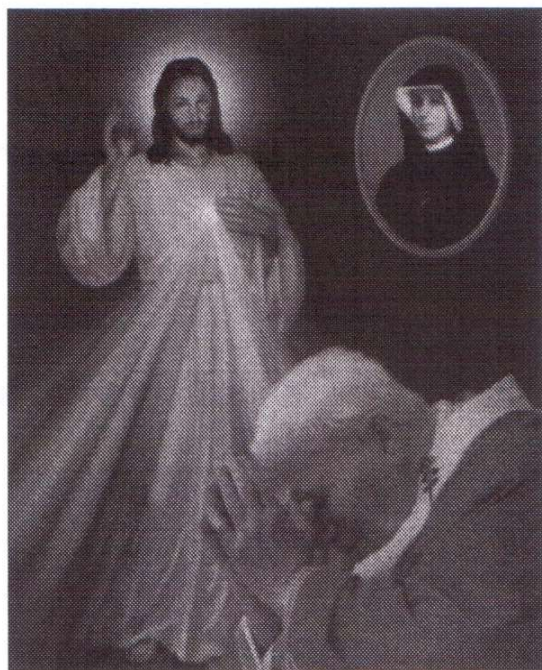
TRR NLB: SI56 020580262293859

☞ **Jutri, 8. aprila, bo po večerni maši srečanje Župnijskega pastoralnega sveta in ključarjev.** Lepo vabljeni tudi k sveti maši.

☞ **Srečanje za starše naših prvoobhajancev** bo na 4. velikonočno nedeljo, to je **21. aprila 2024 po deseti maši.** Že sedaj si rezervirajte to uro, saj tudi starši potrebujete duhovno pripravo na ta pravzaprav vaš družinski praznik prvega svetega obhajila.

Blagoslov Vstalega
naj bo s teboj.

Da se v svojem trpljenju
znajdeš v njegovih ranah
in se z njimi vedno znova
vračaš v svoje življenje.
In da mir,
ki ti ga želi,
doseže tvoje srce.

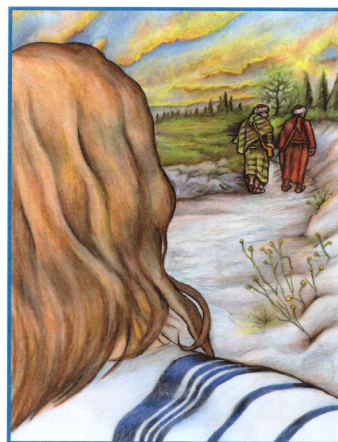

USMILJENJE

“Usmiljenja hočem in ne žrtve.” (Mt 9,13). Bog se je Mojzesu razodel kot “Usmiljen in milostljiv Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi” (2Mz 34,6). **Usmiljenje** je bistvo Boga in ne samo njegova lastnost. Zaupanje v absolutno Božje **usmiljenje**, to je v njegovo pravičnost in zvestobo, je nosilni steber svetopisemskega verovanja. Bog je do konca zvest zavezi, ki jo je sklenil s človekom in z vsemi živimi bitji; njegova zvestoba presega tudi najžlahtnejša razmerja: “Mar pozabi žena svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi one pozabile, jaz te ne pozabim.” (Iz 49,15). Tudi takrat, ko ljudstvo greši, “Gospod čaka, da se vas usmili” (30,18) in se ne utruji

klicati: “Vrnite se h Gospodu, svojemu Bogu, kajti milostljiv je in usmiljen, počasen v jezi in bogat v dobroti ...” (Jl 2,13) **Usmiljenje** je najbolj rodovitno razmerje med Bogom in človekom. Z Bogom, kakor nam ga je oznanil Jezus, se ne moremo srečati samo prek obredov in molitev; brez izkustva **usmiljenja**, odpuščanja in obdarjenosti ostaja človek slep za osvobajajočo podobo Boga. **Usmiljenje** je najvišja stopnja svetopisemske modrosti: “Da, usmiljenje hočem in ne klavne daritve, spoznanja bolj kakor žgalne daritve.” (Oz 6,6) Krik po **usmiljenju** - “Jezus, Davidov sin, usmili se me!” (Mr 10,47) - je iz slepega berača Bartimaja naredil Jezusovega učenca.

(M. Matjaž, Biblični slovarček)

Jezus nas ne izgubi izpred oči,
tudi ko smo zaradi žalosti zanj slepi.
Sledi nam,
tudi ko čisto razočarani
bežimo pred njim.
In On nas podpira,
krepi nas z Besedo in s Kruhom.
Postavlja nas na pot,
da ga oznanjamo.

Ime **Teilhard de Chardin** je dandanes znano manjšini, vendar je ta francoski naravoslovec in teolog dosegel prelomne rezultate na področju zблиževanja znanstvenega in teološkega mišljenja. Njegovo mišljenje, ki je danes splošno priznано, je za njegovega življenja veljalo za revolucionarno in je bilo vedno znova naletelo na močno zavračanje, na primer s strani Katoliške Cerkve, ki je sprva cenzurirala mnoga njegova dela. Na podlagi svojih paleontoloških raziskav je Teilhard de Chardin na novo premislil pojem stvarjenja: stvarjenje ni nekaj končanega in dovršenega, kot namigujejo svetopisemske pripovedi o stvarjenju, temveč stalen proces, ki bo trajal do konca časov. Teilhard de Chardin ni videl nasprotja med stvarjenjem in razvojem. **Umrl** je na Veliko noč leta 1955.

